

fordi han har fremsat Lovforslaget allerede nu, og jeg vil da haabe, at det skal lykkes os at faa det ophøjet til Lov i denne Samling. Da mit Parti mener, at Lovforslaget bør henvises til et Udvalg, skal jeg kun gøre nogle faa Bemærkninger.

Bestemmelsen i Lovforslagets Nr. 2 om, at der paa ethvert dansk Skib eller Fartøj skal være en Fører, ser saa naturlig og rimelig ud. Men vi har her i Landet et meget stort Antal smaa Fartøjer — jeg husker ikke saa nøje Tallet, men der er vel nok over en 10 000 —, som ganske vist er meget smaa, men hvor det dog, forudsætter jeg, efter denne Bestemmelse ikke mere er tilstrækkeligt, at vedkommende, der ejer Fartøjet og sejler med det i Ny og Næ, erklærer sig for Fører. Skal han være Fører i Lovens alleregentligste Forstand, bør han vel paa det paagældende Toldsted indskrives som Fører for Fartøjet. Jeg er noget ængstelig for, at denne Bestemmelse vil føre alt for vidt; men det kan vi naturligvis faa Klaring paa i Udvalget.

Ifølge den foreslaaede Ændring under Nr. 7 skal den, der har den lille Sætteskipperprøve — saa vidt jeg erindrer hedder den Kystskipperprøven — for at faa Lov til at passe en Motor aflægge en Prøve for en af Ministeriet godkendt sagkyndig. Da man paa Fiskeskipperskolerne har Undervisning i Motorpasning, vil jeg henstille, om det ikke kunde ordnes saaledes, at denne Prøve kunde aflægges paa disse Skoler. Naar en Mand har taget denne Eksamen og altsaa faaet sit Bevis og dermed Tilladelse til at føre et Fartøj, har det været nødvendigt for ham — saaledes har det da været tidligere, nu er det vist blevet noget simplificeret — at rejse her til København for at aflægge Prøve i sin Fagkundskab med Hensyn til Motorpasning. Jeg ved godt, at de i al Almindelighed bestaar denne Prøve, den er meget lempelig, og Fiskerne har jo ogsaa en vis Færdighed i at behandle en Motor — de lever sammen med en Motor hver eneste Dag, og det er næsten ligesaa nødvendigt for dem, at Motoren er i Orden, som det er for dem at faa Mad. Men jeg tror, det overmaade let kunde indrettes saaledes, at de aflagde denne Prøve paa Skolen; det vilde i hvert Fald være meget praktisk. De, der tager den store Eksamen, den almindelige Sætteskipper-

eksamen af første Klasse, faar nogen teoretisk Undervisning i Motorpasning, og som Følge deraf er de fri for at aflægge den omtalte Prøve, men de, der har den lille Eksamen — og det er ikke faa, thi det er jo tilstrækkeligt for at føre et Fiskerfartøj af den almindelige Type her hjemme — faar ikke en saadan teoretisk Undervisning. Jeg vil derfor henstille, om man ikke kunde indrette det saaledes, at denne Prøve blev aflagt paa Skolen.

Endnu har jeg kun et Spørgsmaal tilbage, men det er ogsaa ret vigtigt, forekommer det mig. I Nr. 34, Ændringsforslag til § 33 i Sønæringsloven, staar der, at alle de Kategorier af Eksamener, som her nævnes, Styrmandseksamen, Sætteskipperprøve, Fiskeskipperprøve, Maskinisteksamen o. s. v. „skal indtil Udgangen af Aaret 1930 anses at opfylde nærværende Lovs Krav om bestaaet Eksamen . . . efter dette Tidspunkt kan ingen Eksamen efter de fornævnte ældre Love benyttes til Fyldestgørelse af Krav om bestaaet Eksamen“ o. s. v. Nu ved jeg, at der er en Del, som ikke har gaaet paa disse Skoler og som endnu har ministeriel Tilladelse til at føre Fartøjer, og denne ministerielle Tilladelse stammer fra gammel Tid, fra Slutningen af Firserne, før man fik lovfæstede Bestemmelser om, at man skulde tage Eksamen for at kunne føre Fartøjer over en vis Størrelse. I hvert Tilfælde indenfor Fiskefarten var det saaledes, at man kunde løse en almindelig Næringsadkomst. Men da man saa fik gennemført en Lov, der opstillede visse Betingelser, som havde til Følge, at der skulde opnaas Eksamensresultater, at bestemte Ting skulde læres og disse bestemte Ting skulde man indstille sig til Eksamen i for at faa Lov til at føre Fartøjerne, blev en Del af de gamle Beviser ombyttet med ministerielle Tilladelser til at føre Fartøj, og disse ministerielle Tilladelser bestaar for en Del endnu. Ganske vist — og det gør det endnu mere besværligt — er det ikke unge Mænd, men jeg kender dog en Del i Alderen omkring 50, 55 og 60 Aar, som sejler paa saadanne Beviser. Jeg vil derfor gerne henstille, at disse ministerielle Tilladelser, der har samme Lovgyldighed som Sætteskippereksamen af 1ste Klasse, bliver stillet lige med dem, der her er nævnt, saa at de ikke pludselig i 1930 bliver sat ud af Kraft. Det vilde,